

हिमसंहतिः, स्त्री, (हिमानां संहतिः ।) हिम-
समूहः । वरुण इति पारस्वमाषा । तत्पर्यायः ।
हिमानो २ । इत्यमरः । १ । ३ । १८ ॥ मह-
हिमम् ३ । इति जटाधरः ॥
हिमहासकः, पुं, (हिममपि हसति शीलतत्वात् ।
हस + खुल् । हिन्ताल्लुच् । इति शब्द-
रत्नावली ॥
हिमा, स्त्री, (हिम + अश्नं प्राच्यच् । टाप् ।)
सूक्ष्मला । रेणुका । भद्रमुस्ता । नागरमुस्ता ।
युक्ता । चणिका । इति राजनिर्घण्टः ॥
हिमांशुः, पुं, (हिमा अंशवो यश्च ।) चन्द्रः ।
इत्यमरः । १ । ३ । १३ ॥ (यथा, रघुः । ५ । १६ ।
“पर्यायपौतस्य सुरैर्हिमांशोः
कलाञ्जयः स्याच्चतुरो हि वृद्धेः ॥ ”)
कर्पूरः । इति राजनिर्घण्टः ॥
हिमांशुभिर्बन्धुः, स्त्री, (हिमांशोरिव अभिख्या
शोभा यश्च ।) रौप्यम् । इति हेमचन्द्रः ॥
हिमागमः, पुं, (हिमस्य आगमो यत्र ।)
हिमन्तः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथा, महा-
भारते । ५ । ८३ । ७ ।
“कौमुदे मासि रेवत्यां शरदन्ते हिमागमे ।
स्क्रोतशस्त्रसुखे काले कल्पः सत्यवतां वरः ॥ ”)
हिमाद्रिः, पुं, (हिमप्रधानोऽद्रिः ।) हिमालय-
पर्वतः । इति भूरिप्रयोगः ॥ (यथा, रघुः ।
४ । ७८ ।
“परस्परैष विज्ञातस्तेषूपायनपाणिषु ।
राज्ञा हिमवतः सारो राज्ञः सारो हिमा-
द्रिणा ॥ ”)
हिमाद्रिजा, स्त्री, (हिमाद्रौ जायते इति । जन +
डः ।) क्षीरिणी । इति राजनिर्घण्टः ॥
पार्वती च ॥ (यथा, वक्रोक्तिपञ्चाशिका-
याम् । १ ।
“मैवं वक्षसि किं वनं ननु जलं मूर्द्धा मयै-
वोच्चते
वक्रोक्त्येति हिमाद्रिजामवचसं कुर्वन् हरः
पातु वः ॥ ”)
हिमाद्रितनया, स्त्री, (हिमाद्रेस्तनया ।) दुर्गा ।
इति वक्ष्यमाणशब्ददर्शनात् ॥
हिमाद्रितनयापतिः, स्त्री, (हिमाद्रितनयाया
दुर्गायाः पतिः ।) शिवः । इति कविकल्पलता ॥
हिमानो, स्त्री, (महहिममिति । “हिमारण्यो-
मैह्वले ॥ ” ४ । १ । ४८ । इत्यस्य वार्तिकोक्त्या
लौष आनुक् च ।) हिमसंहतिः । इत्यमरः ।
१ । ३ । १८ ॥ (यथा, राजतरङ्गिण्याम् । १ । १८० ।
“हिमान्यां बौद्धवाधाय पतन्त्यां प्रतिवत्सरम् ।
श्रीते दान्वाभिमारोदो घण्टासान् पार्थिवो
ऽवसत् ॥ ”)
यावनालशर्करा । इति राजनिर्घण्टः ॥
हिमाजं, स्त्री, (हिमे हिमन्ते जातं भजम् ।)
उत्पलम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
हिमारानिः, पुं, (हिमस्य चरानिः ।) अग्निः ।
सूर्यः । इति मेदिनी ॥ चित्रकवृक्षः । अर्क-

वृक्षः । इत्यमरे वङ्गसंज्ञकार्काङ्गशब्दयोर्दर्श-
नात् ॥
हिमालयः, पुं, (हिमस्य आलय इव शुक्लत्वात् ।)
शुक्लखण्डिरः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ (हिमा-
नामालयः ।) खनामख्यातपर्वतः । तत्पर्यायः ।
नगपतिः २ । मेनाधवः ३ । उमागुरुः ४ । इति
त्रिकाण्डशेषः ॥ हिमाद्रिः ५ । नगाधिपः ६ ।
इति जटाधरः ॥ उदगद्रिः ७ । अद्रिराट् ८
मेनकाप्राणेशः ९ हिमवान् १० हिमप्रस्यः ११
भवानीगुरुः १२ । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा,
कुमारः । १ । १ ।
“अस्त्युत्तरस्यां दिग्भि देवतात्मा
हिमालयो नाम नगाधिराजः ।
पूर्वापरौ तोयानधो वगाञ्च
स्थितः पृथिव्या इव मानदण्डः ॥ ”)
स तु लङ्काया उत्तरे वर्तते । भारतवर्षस्य
सीमापर्वतोऽयम् । अस्य दीर्घे दशसहस्रयोज-
नानि । प्रख्ये हिसहस्रयोजनानि । यथा, —
“एवं दक्षिणेनेलावृतं निषधो हिमकूटो हिमा-
लयः इति प्रागायता यथा नौलादयः । अयुत-
योजनोत्सेधा हरिवर्षकिंपुरुषभारतानां यथा-
संख्यम् ।” इति श्रीभागवते ५ स्कन्धे १६ अः ॥
हिमालयसुता, स्त्री, (हिमालयस्य सुता ।)
उमा । इति कविकल्पलता ॥
हिमालया, स्त्री, (हिमस्य शीतस्य आलयो
यत्र ।) भूम्यामली । इति राजनिर्घण्टः ॥
हिमावती, स्त्री स्वर्णक्षीरो । इत्यमरः । २ । ४ ।
१३८ ॥ (पर्यायो यथा, —
“कटुपर्णी हिमवती हिमक्षीरो हिमावती ।
हिमाङ्गा पौतदुग्धा च तन्मूलक्षीकमुच्यते ॥ ”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)
हिमाङ्गः, पुं, (हिममपि आह्वयते स्पृष्टे वर्ण-
नेति । ह्ये + कः ।) कर्पूरः । इति केचित् ॥
(वर्षविशेषः । यथा, मार्कण्डेये । ५३ । ४० ।
“हिमाङ्गं दक्षिणं वर्षं तस्य नाम्ना महात्मनः ॥ ”)
हिमाङ्गयः, पुं, (हिममाङ्गयते स्पृष्टे वर्णेनेति ।
आ + ह्ये + अच् । हिमस्य आङ्गा आङ्गा
यस्येति वा ।) कर्पूरः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
(वर्षविशेषः । यथा, मार्कण्डेये । ५३ । ३६ ।
“यानि किं पुरुषास्थानि वर्जं यित्वा हिमङ्गा
यम् ।
तेषां स्वभावतः सिद्धिः सुखप्राया ह्ययत्रतः ॥ ”)
हिमाञ्जया, स्त्री, (हिमस्य शीतलस्य आश्रयो
यस्याः ।) स्वर्णजोवन्ती । इति राजनिर्घण्टः ॥
हिमिका, स्त्री, लणोपरि पतितहिमम् । इति
केचित् ॥
हिमेलुः, त्रि, (हिमं न सहते इति । हिम +
“तत्र सहते इति हिमाञ्जेलुः ।” ५ । २ । १२२ ।
इत्यस्य वार्तिकोक्त्या इलुः ।) हिमक्षीणितः ।
हिमार्तः । इति केचित् ॥
हिमोत्तरा, स्त्री, (हिमः उत्तरो यस्याः ।)
कपिलद्राक्षा । इति राजनिर्घण्टः ॥

हिमोत्पन्ना, स्त्री, (हिमे हिमप्रधाने उत्पन्ना ।)
यावनाली । इति राजनिर्घण्टः ॥
हिमोद्भवा, स्त्री, (हिमे हिमन्ते उद्भवो यस्याः ।)
शटी । इति राजनिर्घण्टः ॥
हिम्यः, त्रि, हिमभवः । हिमशब्दात् यत्पत्येन
निष्पन्नः । इति सिद्धान्तकौमुदी । ५ । २ । १२० ॥
हिरङ्गुः, पुं, राहुः । इति केचित् ॥
हिरणं, स्त्री, रेतः । स्वर्णम् । वराटकः । इति
मेदिनी ॥
हिरण्यं स्त्री, (हिरण्यस्य विकारः । हिरण्य +
मयट् । “दाण्डिनायनहास्तिनायनेति ।” ६ । ४ ।
१७४ । इति निपातितः ।) भारतवर्षादिनव-
वर्षान्तर्गतवर्षविशेषः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
तद्विषयं यथा । उत्तरोत्तरेणैलावृतं नौलः
खेतः शृङ्गवान् इति त्रयो रम्यकहिरण्यय-
क्षुरूणां वर्षाणां मर्यादागिरयः प्रागायता
उभयतः चारोदावधयो हिसहस्रयोजनपृथक्
एकैक्यः पूर्वं स्मात् पूर्वं स्मात्तदुत्तरोत्तरो दशां-
शाधिकंशेन दैर्घ्यं एव ऋसन्ति । इति श्रीभाग-
वते ५ स्कन्धे १६ अध्यायः ॥
हिरण्यमयः, पुं, (हिरण्य + मयट् ।) ब्रह्मा ।
सुवर्णमये, त्रि । इति मेदिनी ॥ (यथा, भट्टिः ।
२ । ४७ ।
“हिरण्ययो शाललतेव जङ्गमा
च्युता दिवः स्याच्चविराचिरप्रभा ॥ ”)
हिरण्यं, स्त्री, (ह्येति दौष्येति इति । ह्येति गति-
कान्त्योः + “ह्येतिः कन्थुन् हिर च ।” उणा०
५ । ४४ । इति कन्थुन् । हिरादेशस्य धातोः ।)
सुवर्णम् । (यथा, मनुः । २ । २४६ ।
“चेत्वं हिरण्यं गामश्वं ह्येनोपानहमासनम् ।
धान्यं शाकञ्च वासांसि गुरवे प्रीतिमावहेत् ॥ ”)
तद्वैदिकपर्यायाः । हिम १ चन्द्रम् २ रुक्मम् ३
अयः ४ हिरण्यम् ५ पेशः ६ कश्चनम् ७
लोहम् ८ कनकम् ९ काञ्चनम् १० भस्म ११
अमृतम् १२ मरुत् १३ द्रवम् १४ जातरूपम्
१५ । इति पञ्चदश हिरण्यनामानि । इति
वेदिनिर्घण्टो १ अध्यायः ॥ धुस्तूरम् । इत्य-
मरः । २ । ८ । ८४ ॥ रेतः । द्रव्यम् । वराटः ।
अज्यम् । मानभेदः । अजुष्यम् । इति मेदिनी ॥
रजतम् । धनम् । इति शब्दरत्नावली ॥ (पुं,
गुग्गुलुविशेषः । तत्प्रकारो यथा, —
“महिषाक्षी महानीलः कुमुदः पद्म इत्यपि ।
हिरण्यः पञ्चमो ज्ञेयो गुग्गुलोः पञ्च जातयः ॥ ”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)
हिरण्यकशिपुः, पुं, दैत्यविशेषः । स तु कश्यपस्य
दिव्यां पत्न्यां जातः । तस्य सहोदरः हिर-
ण्यान्नः । तस्य भार्या कयाधुः । तस्य पुत्राः
संज्ञादः १ अनुज्ञादः २ ज्ञादः ३ प्रज्ञादः ४ ।
कन्या सिन्धिका । इति श्रीभागवतम् ॥ अपि च ।
“त्वया यो निहती देव ! दानवी मधुतिष्ठमी ।
अवतीर्षी पुनर्देव्यी भूत्वा कश्यपनन्दनो ।
हिरण्यकशिपुस्यैव हिरण्यान्नो महागुरः ॥ ”